

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

<p>PRETIULU ABONAMENTULUI.</p> <p>Pentru Austro-Ungari'a : Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate: Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.</p>	<p>PRETIULU INSERTIUNILORU :</p> <p>Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cavinte 3 fl ; pana la 200 cavinte 4 fl ; si mai sus 5 fl v. a.</p>	<p>Correspondentiele se se adreseze Redactiunei „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Er banii de prenumeratiune a TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.</p>
--	--	---

Serbarea Duminecii si a Serbatorilor.

III.

Puterea cea mai însemnată intru ridicarea pietății credinciosilor facia de dilele de Dumineca si de serbatóre si preste tot pentru ridicarea sentimentului de pietate este fara indoieła cultulu divin u si amvonulu.

Despre frumseti'a cultului divin u alu bisericeii nóstre nu este trebuintia se vorbim. Vom aminti numai ca cultulu divin u alu bisericeii nóstre infacisíeža o variatiune din cele mai frumóse ; si rogatiunile, ce se cetescu, si cantările, ce se esecuta in ceea ce privește form'a sunt scrise intr'o limba intielóša, ér in ceea ce privește cuprinsulu, ele contienu cele mai frumóse producte literarie, ce potu se esiste.

In cantările si rugatiunile ritualului nostru vorbesce cu credinciosii cuventulu celu vecinicu alu lui Ddieu si inimile inspirate de o adeverata si deplina pietate ale barbatilor mari din periód'a de auru a vietii crestine.

In esecutare inse cultulu nostru pre alocuria lasa multu de dorit.

In cultulu divin u inca si-afla aplicarea s'a principiulu, ca numai celu ce vorbesce din inima póte petrunde la inim'a celui ce-lu asculta.

Cultulu nostru divin u i-se face adese ori obiectiunea, ca este pré lungu si pré obositoriu, si ca este intocmitu pentru manastiri si nu pentru poporu.

Dar pre cand audim acésta obiectiune din câte o parte, — pre atunci faptu este, ca poporulu insusi cere acésta lungime a cultului divin u ; si cerendu-o este dovéda de ajuns, ca nu se opósesce, si ca-i place ; si deci poporulu nostru insusi ne spune, ca elu doresce, cá cultulu divin u se-se esecute intocma, pentru ca numai astfelu afla mangaiarea, ce o cauta in biserica.

Servitiulu divin u la inmormentári dupa ritualulu bisericeii nóstre este destul de lungu ; dar noi nu cu-

móscem nici unu casu, in carele casnicii mortului se fia cerut dela vre unu preotu, cá se scurteze servitiulu funebru. Din contra scim aceea, ca toti credinciosii nostri ceru dela preoti, cá mortii lor se-se inmormenteze cu cât mai multa ceremonia, si anume se-se cetésca stélpi, se-se faca priveghiare, se-se tiena iertaciuni, se-se duca mortulu la biserica, se-se cetésca evangeliu pre drumu catra cimiteriu etc.

Si este fórtu corectu si fórtu rationalu astfelu, pentru ca in cantările si rogatiunile dela inmormentare este espusa in modulu celu mai chiar doctrin'a cardin'ala a bisericeii, doctrin'a despre nemurirea sufletulu, doctrin'a despre mórte si inviiare, despre pedépsa si respłata, despre viétu'a cea vecinica si despre marea indurare, si iubirea de ómeni a lui Ddieu ; ér acésta doctrina a credintiei bisericeii nóstre este cea mai mare, este unic'a mangaiare pentru casnicii, rudeniele si prietenii celui reposatu.

Acésta putere, acestu daru de mangaiare lu-au tóte cantările si rogatiunile, ce se ridica in sant'a biserica la altariulu Domnulni si afara de altariu.

Preotulu incepe tóte rogatiunile sale rogandu-se pentru pace si linisce intre ómeni, cá prin binefacerile pacii poporulu se-si póta urmá in deplinu sentiu crestinescu cursulu acestei grele vietu. Ne rogám in cultulu nostru pentru M. S'a, regele tierii, pentru cá Ddieu se-i dea sporiu in bunulu esercitiu alu puterii de statu, si se-i ajute, cá se supuna sub piciórele sale pre totu vrasimasiulu si pismasiulu ; si tier'a prin o buna si intielépta conducere se infloresca. Ne rogám pentru P. S. S. Archiereulu diecesanu, pentru ca Archiereii representéža unitatea bisericeii, si unitatea credintiei. Archiereii sunt in prim'a linia pazitorii moralitáti poporulu. Ei gandescu, si lucréža, si se róga nencetat cu puterea darului, incredintiatu lor pentru inaintarea bisericeii si pentru inaintarea poporulu credinciosu.

Ne rogám pentru cei vii, pentru cei ce umbra pre ape, si calatorescu, cá Ddieu se-le ajute in pornirile lor bune, ne rogám pentru cei reposati, parintii

si fratii nostri, cá Ddiu se-ii asieze in lacasurile de dereptilor. Ne rogám, pentru cá Ddiu se-ne apere tóta primejdi'a si necazulu. Cu unu cuventu ne rogám, cá Ddiu se-ne ajute intru tóte imprejurările vietii.

Daca ne vom uitá acum cu ochii criticului ne-preocupatu asupra acestei sante rogatiuni, pre carea dilnicu o inaltia catra Celu atot puternicu preotulu, — aflám, ca nu póte fi pentru omulu de inima, si pentru celu necajitu, cá si pentru celu mai putien necajitu, mai bogatu isvoru de mangaiare, decât cand inim'a lui aude, si colucra, cá acésta santa rugatiune se-se inaltie cá tãmai'a inaintea Domnului.

Ne putem noi acum inchipuí, cá mintea si inim'a credintiosilor se obosésca da audiulu astorfeliu de rugatiuni!

Dar poporulu cu tóte acestea nu cercetéza biserica cu destula serguintia.

Ei bine, durere, asia este; dar cu atát mai vértos o vom cercetá noi preotii, — pentru ca noi suntem instituiti de Ddiu si de biserica, cá vecinici rogatori se fim pentru binele si inaintarea poporului, pentru vremi cu pace, pentru rodirea campului, pentru cá se-ne ferésca de morburi epidemice, de venirea asupra nóstra a altor neamuri si altele; si cu cât vom avé mai putienu poporu in biserica, cu atát inim'a nóstra se va rugá cu mai multa caldura catra Domnulu, cá elu cu darulu si cu puterea Lui se apropiia catra Densulu si pre acei'a dintre credintiosi, pre cari viforulu ispitelor ii-a instreinat dela faci'a Lui.

Educatiunea estetica in Aten'a.

(Continuare si fine.)

Tinerii si barbatii se exercitau in gimnasion, care institutu era guvernatu de gimnasti si gimnasiarchi. Dupa óre care cursu pregatitoru, care se incepea cu jocuri simple si se terminá cu alergarea, urmau gradatu deprinderi din ce in ce mai complicate, cunoscute sub numirea de pentatlonu. La pancerationu puteau elevii se iae parte numai dupa ce implineau etatea de 10 ani. Tóte deprinderile se faceau deminétii'a si sér'a, când veniau si parintii, pentru a vedé progresele copiiloru. Se observá cu strictétia tienstia estetica a corpului. Erorile se pedepseau cu lovituri de bastonu.

Pre lângá gimnastica tinerii mai invetiau si dansuri, pe cari apoi le executau la ocazioni solemne in temple, in teatre, si pe câmpulu unde se aduceau jertfe dieiloru. Aceste deprinderi orchestice aveau de scopu a dedá pre elevi la bunacuvintia si gratie in misicari, pentru cari calitáti ateniianulu era predispu de la natura.

Dela gramatistu primiau copiii si tinerii cunoscintiele teorice. In cursulu literaru pe gradulu inferioru se invetiá cetirea prin literisare, apoi urmau partile vorbirii cu flexiunea loru, accentuarea,

constructiunea diceriloru si topic'a. La inceputu se scriau numai litere singulare, mai târziu inse cuvinte si frase intregi. Pe cetirea accentuata se punea mare pondu. Cá lectura serviau opurile lui Homeru, Hesiod, Theognis si Fokilides, povestile lui Esop si alte carti, dar mai alesu acelea cari prémariu faptele strabuniloru. De timpuriu gasimu in scólele eline antologii, adeca colectiuni din scrierile autoriloru buni. Poesiile alese se memorisau cu scopu de a intari memori'a, a luminá inteligenti'a, a stirmi insufletirea si patriotismulu. Gramatic'a se cultivá in modu scientificu abia dela timpulu sofistiloru incóce. Din socóta se invetiau numai operatiunile simple, necesare pentru comerçulu de tóte dilele.

In cursulu propriu musicalu, sub scutulu unei discipline rationale, se deprindeau tinerii a cântá pe lura si chitara. In timpuri mai vechi erá in usu si flaut'a, inse mai tardiu acestu instrumentu s'a negligatu. Tot in acestu cursu mai primiau elevii, dela chitaristu, cunoscintie despre constructiunea versuriloru. Piese se invetiau prin imitatiune si la anumite ocazioni se executau de rostu. Dintre cântece erau preferite cele cu contienutu moralu si patrioticu, exprimat in melodii linistite si majestóse. Scopulu invetiamentulu musicalu nu era virtuositatea, ci numai dexteritatea de a luá parte la cântarea in choru.

Ce atinge educatiunea morala, avemu se observám, ca dela tineri se cerea inainte de tóte purtare cuviincioasa, tienstia nobila, precegetare si maniere fine. La aceste calitáti tintiá intrég'a educatiune familiara. Retacirile se indreptau prin amenintiare si pedepsa corporala. Comportarea externa a tinerimeii era supraveghiata de unu areopagu, la care parintii puteau se redice acusa in contr'a filorlu risipitori si perversi. Vedemu dara, ca in Aten'a famili'a, scóla si intrég'a societate conlucrá la sustienerea si latirea baniloru moravuri.

In etate de 18 ani elevii se declarau de juni. si se numiau efebi. In limb'a elina ἐφηβος insemnéza adolescentu. In etatea junetiei educatiunea asemenea era ingrijita si putem dice severa. Efebii acasa sti-mau pe betráni, iar pe strada mergeau linistiti, cu privirea inclinata spre pamentu, cu mânile ascunse sub manta. In etate de 20 de ani depunea junele ateniianu fagaduintia militara in templulu dieitiei Atene, si in fine se bucurá de tóte drepturile cetatienesci.

Educatiunea femeiloru in Aten'a erá negligeata. Cá la tóte popórele din orientu, femei'a se considerá de o fiintia cu multa mai inferióra decât barbatulu. Apartamentulu femeiloru se gasiá in partile retrase ale casei, unde dênsele locuiau cu copiii si cu sclavele impreuna. Grija principala a mamei erá de a arangia unu exterioru pe cât se póte de gratiosu si atrágetorulu ficei sale. Dela mame invetiau fetitiile a scrie a ceti, si a conduce afacerile economiei casnice. Este

probabilu, ca existau si invetiátore, cari propuneau cunoscintiele elementare si music'a. Pre cât de primitiva erá educatiunea intelectuala, pre atât de gre-sita erá si educatiunea fisica. Junele fete, in rivnirea de a-si asigurá o infatisiare gingasie si unu farmecu cât se póte de mare, remâneau mai in totdeun'a inchise in chilie, incunjurau radiele sórelui si suflarea vântului. Cultur'a morala era multa pretiuita. Femeile oneste si casnice se bucurau de stim'a tuturor, inse la Ateniani nu gasim egalitatea sotiloru in familie, ceea ce este o scadere fórte insemnata.

Puterea stateloru eline a pututu se dureze nu-mai pana cand elementulu socialu a dominatu a sup'r'a celui individualu, adeca statulu a sup'r'a omului; cà-ci in lips'a unei religiiu rationale, care este razimulu vointiei morale, societatea elina isi putea intemeiá puterea sa numai intr'unu statu, care ilu determiná si tier-muriá pre individu in tóte lucràrile sale. Dela timpulu lui Pericles incóce libertatea individuala, prin avere si cultura, devenindu mai mare decum trebuia, poporulu elinu si-a perdutu mesur'a estetica si cumpetulu moralu, si s'a ivitu o sete nelinistita de a face inoiri, cari apoi s'au finitu cu o distrugere a tot ce era bunu din trecutu. Cultur'a intelectuala, ajunsa la culme, ne avêndu basa etica, s'a abatutu de pre calea armoniei, si a luat unu caracteru egoisticu. Sofistii enuntiându principiulu, ca „omulu este mesur'a tuturor lucrurilor,“ isi bateau jocu de tóte sentimentele si convingerile sublime. Dieii nu mai erau venerati, decât de poporulu celu ignorantu. Astfelu a disparutu statulu ateniianu din istorie, lasându posteritâti cá mostenire grandiosele opere ale literaturii si artei eline!

Dr. Petru Piposiu.

Epistol'a catra Diognetu.

Celu din urma productu literaru din restimpulu parintiloru apostolici este o *epistola frumosa* scrisa de unu necunoscutu si adresata unui *Diognet*. Autoriulu se numesce pe sine *μαθητης των αποστόλων* (invetiacelu apostolicu), si raspunde prin epistol'a acést'a la intrebarile puse de Diognet, pagân de positiune inalta. Intrebând acesta, cà de ce s'au separatu crestini in privinti'a religiiu atât de pagâni, cât si de judei; cà ce feliu de religiiu e cea crestina, pentru-cà intre membrii ei domnesce dragostea cea mai mare; in urma, cà daca acést'a e religiiu cea adeverata, de ce s'a ivitu ea asia de tardiu? — la tóte aceste raspunde autoriulu scrierei nóstre in modu minunatu prin o critica aspra a religiiu pagâne, precum si a socotinteloru religionare a le judeiloru, aratându totodata si originea ddieesca a religiiu crestine si justificându venirea atât de tardie a lui Chr., cuvântulu si fiulu ddieesc. Acést'a *prima apologia* a crestinismului e „unu capu de opera“ „unu margaritariu“ alu literaturii parintiloru apos-

tolici — dupa cum o numescu patrologii mai noi. Autoriulu se vede a fi fostu unu barbatu pe cât de genialu si erudit, pe atât si de bine cunoscut cu spiritulu religiiu crestine. Dar cine este el, nu se scie. Unii dintre critici, dupa cum vom vedé mai la vale, trag chiaru si aceea la indoiala, cà ar fi fost invetiacelu apostolicu.

Dintre scrietorii bisericesci cei vechi nime nu amintesce scrierea acést'a, de si citatiuni fragmentare din ea se afla in mai multe manuscripte vechi. Acést'a a si potut fi caus'a pentru care s'a ascrisu ea filosofului *Iustinu* atunci, când in secl. alu XV. s'a aflat intre scrierile acestui martiru si apologet. Pana in secl. alu XVII. se credea, cà densulu e autoriulu acestei epistole, carea se o fi adresat elu unui *Diognet*, invetiatoriu de filosofie al imperatului roman *Marcu Aureliu*. Dar in secl. alu XVII. s'au convinsu criticii, cà ea nu póte se provina dela *Iustinu*, pentru-cà diferesce multu de tóte scrierile acestui barbatu, atât in privinti'a stilului, cât si alu ideiloru si doctrineloru depuse intr'ensa. Pe bas'a acestoru criterii interne, si a marturisirei autoriului, cà e invetiacelu apostolicu, au facutu criticii conclusiunea, cà epistol'a acést'a trebue se fie productulu unui *parinte apostolicu*, carele a potutu se traiésca cam dela anulu 70. d. Chr., asia dara ceva mai nainte de derimarea Ierusalimului si a templului, pana spre mijloculu secl. alu II.

Dintre criticii si patrologii secl. nostru, germânulu *T. C. Otto* s'a intorsu la socotinti'a ne'ntemeiata, cà *Iustin* ar fi autoriul scrierei desnumite. Dar elu insusi a revocatu mai târdiu socotinti'a s'a. Altii éراسi basându-se pre impregiurarea, cà nime din cei vechi nu o amintesce, au venitu la conclusiunea, cà e de origine multu mai tardie. Anume *Overbeck* sustiene, cà e scrisa dupa timpulu lui *Constantinu* celu mare † 337, de unu scrietoriu, carele s'a transpusu cu fantasi'a sa in timpurile apostolice si astfelu a scrisu acést'a epistola apologetica. Francesulu *Doulcet* crede a'fi aflatu autoriulu in persón'a filosofului din Aten'a, *Aristide*, carele a vietuitu cá apologetu pe timpulu imperatului *Adrian*, (117—138.) In urma germânulu *Kihn* primindu acést'a socotintia a lui *Doulcet* afirma, cà *Diognet*, catra carele e adresata epistol'a, nu e altulu decât insusi imperatulu *Adrian*, insemnându adeca cuvântulu *Diognet*, atât'a cât: fiulu lui *Joe*, care nume ii s'ar fi datu imperatului de catra pagâni. Si daca pre langa acestu cuvântu provine in avorbire inca si atributul *κράτιστος*, apoi intrég'a titulatura nu vré se insemne decât: préputernice fiule a lui *Joe*, séu *pré puternice imperate*. — Daca e scrisa epistol'a nóstra de *Aristide* si adresata lui *Adrianu*, atunci ea datéze dela a. 120—140. d. Chr.

Voindu a caracteris'a literatur'a parintiloru apostolici aflâm, cà productele ei fara esceptiune sunt scrise originalmente in limb'a *grecésca*, si cà ele relativu la cuprins in partea cea mai mare sémana cu

epistótele s. apostoli, atât în privința învetiaturilor, cât și mai vârtos a modulului lor neartificios de espunere. Căci precumu ni s'a dat ocașiune a observă, cele mai multe din scrierile aceste sunt compuse în forma de epistolă, și au acea mențiune, acea tendința, că se corespundă și se satisfacă trebuințelor spirituale a le credinciosilor din timpul acela. Cu toate aceste ele formăza a trecere forțe naturala dela literatură apostolica la cea patristica mai tardie. — Esaminandu-le mai de aproape descoperim în epistolă lui Varnav'a o *explicare*, de și alegorica, a T. V. în referința a lui catra T. N., — prin urmare unu felu de *esegesa*, ér în cea catra Diognetu unu felu de *apologetica* creștina, în pastoriuului lui Erm'a o espunere a *moralei* creștinesci, în epistótele ignatiane începutulu unei *polemice* contra ereticilor — dar aceste epistótele pe langa aceea că au unu caracteru muștratoriu, mai sunt totodata și o palida în cercare de a espune dreptulu, constituțiunile asiediamintele bisericiei creștine — în urma în opulu lui Papi'a descoperim încercarea de a scria o *istoria bis.*, voind el a culege „cuvintelor domnesci“, ce s'au pastrat pe cale tradiționala.

Dr. Tr. Puticiu.

Predica pentru Duminec'a Floriiloru.

„Si-a facutu lui acolo cina și Marta slujă, și Lazaru era unu dintre cei ce șiedea împreuna cu dânsulu.“ (Evang. Ioanu c. 12 v. 43.)

Iubitiloru Crestini!

Pecatuindu stremosii noștri Adamu și Ev'a în raiu pré înduratu Ddiu le-a fagaduitu cumca le va trimite pre unulu nascutu fiulu seu, carele versându-si scumpu sângele seu pentru pecatulu stramosiescu, ne va mântui din robia diavolului și ne va redică éra-si la inparatia cea cerésca din carea cădiusemu.

Fagaduită ca va trimite pre fiulu seu, care patimindu pentru noi, lacremile noștre le va întorče întru bucurie, raiulu ni-lu va deschide, și ne va face partasi veciniceii sale imparatii, care fagaduiutia s'a și implinitu la anulu dela facerea lumii 5500.

Noi Crestinii cei ce ne învrednicim a gustă din bunatatile învetiaturei Mânt. nostru Isus Christosu și cari ne-am învrednicitu prin Mant. nostru Isus Christosu de a purtă numele de creștinu, dicu noi astadi serbam intrarea cea glorioșă în Ierusalim a Mântuitoriuului nostru Isus Christosu, dupa invierea lui Lazaru, și scimu, cum popórele 'și asterneau vestmintele sale pe unde trecea, și cum rumpeau ramuri din copaci și cu o însufletire nespusa strigau: „Osana bine este cuventatu celu ce vine în numele Domnului, Osana fiului Davidu.“

Dar ce vorbescu eu, că-ci cu mare superare trebuie se-mi aduc și aceea aminte, ca nu este nimic'a statornicu pre pamentu, și ca totă marirea este înselatóre, precum prélluminatu ni se arata și din patimile Mant. nostru Isus Christosu, — că-ci poporul acelu care astadi ilu glori-

fica și maresce asia tare mâne poimâne striga; „restignestelu restignestelu.“

De aceea obiectulu vorbirei mele de astadi va fi patimile și mórtea Mant. nostru Isus Christosu, me rogu se me ascultati.

Nu s'a auditu, nu s'a intemplatu o di asia înfricosiata că diu'a patimiloru Mant. nostru Isus Christosu, nu s'a aratatu nici când asia minune mare, că-ci celu ce a facutu ceriulu și pamentu, sórele și lun'a, stelele și întréga lume, se vinde de mâna de omu cu treidieci de arginti, va se dica se vinde ziditoriuulu de zidirea sa, vinde-se Domnulu de sluga s'a. O minune! taina nevediuța și neaudită pana în momentul de facia! că-ci Mantuitoriuulu lumii se vinde de necredinciosulu seu învetiaceulu Iud'a, — și éta-lu prindu calcatorii de lege, 'lu ducu legatu că pre unu facetoriu de rele, — si-lu dau în judecata.

O puternice Dóme! óre unde este puterea t'a cu care odiónara ai ruptu prin Samsonu funiile că pre niste atie de călți, și prin Davidu ai omoritu leii; éta te încungiura poporul celu vicleanu, care în locu de Osana striga acum: „restignestelu restignestelu.“

Venindu jidovii se Te prinda Tu îi întâmpini pre ei întrebându-i: „Prietene pre cine cautati?“ ér când ti-a respunsu tie ca „pre Isus Nazarineanulu,“ atunci tu nimic'a tainuindu ai disu: „Eu sunt acela carele voi cautati“ și îndata au caditu toti la pamentu, ér dupa ce s'au trezitu, aflându pre Isus, 'lu prind ér învetiaceii lui toti fugu si-lu parasescu.

Óre unde este Petru care dicea ca 'și va pune chiar capulu pentru Isusu? unde este acum celu ce dicea: ca de s'ar smintă toti în Isusu ér elu nu se va smintă? unde este Petru care dicea și aceea ca elu este gat'a a se restigni cu Isusu? Unde sunt ceilalți învetiaceii cu cari a-i facutu cin'a cea de taina? Unde sunt orbii, schiopii, surzii, mutii și ologii pre cari i'a vindecatu Christosu? — Unde este poporul care 'lu ascultă 'lu gloriacă și măria pre Christosu că pre unu mantuitoriu și facetoriu de bine. — Éta în óra de ispita și necasu toti 'lu lasara toti 'lu parasira.

Dupa ce-lu prinsera ostasii 'lu ducu la Archiereulu An'a, dela An'a dupa ce 'lu batjocorescu 'lu ducu la Caiafa, dela Caiafa la Pilatu, dela Pilatu la Irodu, dela Irodu éra-si ilu ducu la Pilatu, și apoi aici la Pilatu adunându-se archiereii, carturarii, și poporul a tîenutu judecata asupr'a lui Christosu, — și éta celu ce a înfrumsețiatu ceriulu cu stele éta sta golu desbracatu de hainele sale înaintea unui neamu pecatosu. Unde sunteti voi chervimi ceresci, cari odinóra cu aripile vóstre a-ti acoperitu altariulu lui Ddiu? éta acum sta altariulu lui Ddiu golu înaintea jidoviloru, de ce nu-lu acoperiti cu acoperementu aripiloru vóstre? — éta sta legatu și pironitu celu ce a întemeiatu pamentu preste ape, éta ca-lu bat preste obrazu și cu batjocura 'lu întréba: „prorocesco-ne nóua Isuse, cine este acelu, ce te lovi? și Isus toate aceste le rabda și sta tacendu înaintea Divanului.

Aici pecatosiloru, dicu aici, ridicati ochii voștri și ve uitati la Domnulu și facetoriulu voștru, uitati-ve la fatia lui, și lasati totă grijia cea lumésca, — priviti cu

deadinsulu la ziditoriulu nostru cum sta legatu, celu ce pre toti îi vindeca; cum sta golu si desbracatu de haine, cá se nu fie vre-o rana la care uitându-ve se nu o vedeti.

O pré bunule Dómne! Adam dupa ce au pecatuitu in rai i s'au deschisu ochii si vezându-se ca este golu avendu frundie de smochine s'a acoperitu, si cu pei de dobitóce s'a imbracatu. Noe dupa ce s'a imbetatu si in beti'a sa s'a golitu, au avutu fii de l'au acoperitu. — iar acum ce póte fi acést'a o cerescule Isuse! de Tu, Domnulu si ziditoriulu tuturoru, — n'ai acum pre nime se te acopere.

Dupa ce'lu desbraca de hain'a sa si dupa ce îi pun cununa de spini pre capulu lui, desì Pilatu n'a aflatu vina in elu si a spusu poporului ca este nevinovatu, spalându-si mânile sale inaintea poporului in loculu ce se chiama „pardositu cu petrii“ ér evreesce Gavata au disu: Eu sunt nevinovatu de sângele dreptului acestuia; voi ve-ti vedea, si respundiéndu poporul a disu: Sângele lui asupra noastră si asupra urmatoriloru nostrii,“ — l'a datu deci poporului se-lu restignéscă, — ér poporulu luandu lu l'a dusu cá pre unu facetoriu de rele si la restignitu in loculu capatinei ce se numesce evreesce Golgot'a.

Éta I. Crestini acum Isus Christosu prionesce peccatele nóstre pre cruce éta-lu restignitu între doi talhari, — vedi O Isuse! cu ce i-ti resplateste tie binefacerile tale némulu omenescu cum poporulu acel'a care mai nainte strigá osana si Te glorificá cá pre unu facetoriu de bine alu seu, éta acum cum Te batjocoresce, — dar tu cu tóte ca érai patrunsu de dureri si fiind chiar pre cruce, ti-ai redicatu ochii tei catra parintele teu celu cerescu si rugându-te pentru poporu ai disu: „Parinte iarta-le loru ca nu sciu ce facu“ acest'a a fostu cuventulu dintâiu rostitu pre cruce alu teu. — Socotiti dara Iub. Crestini cât este de mare indurarea lui Ddieu, — ceriulu si sórele s'a intunecatu neputéndu se privésca pre ziditoriulu seu pre cruce, resplătire striga pamentulu cutremurénduse, petriile despiciénduse, strigau angerii si tóta óstea cerésca resplătire pentru ziditoriulu loru.

Alu doilea cuventu este care a graitu catra talhariulu care in óra din urma s'a pocaitu; dicendui: astadi cu mine vei fi in raiu! O indelungu rabadatoriule Dómne, — cât este de mare bunatatea Ta asupra noastră a peccatoriloru. Sórele s'a intunecatu la restegnire, dar mai mare minune cá acésta este, ca mintea cea intunecata a talhariului intru'n minutu s'a luminatu. Petriile se despicara, catapeteasm'a bisericeii se rupse in doue de sus pana jos, gropile se deschisera, — dar mai mare minune este, piatr'a cea mare a peccatorulu de pre inim'a telhariului a o lepedá, cáci mai mare minune este de a aduce la viét'a vecinica sufletulu celu lipsitu de darulu lui Ddieu.

Alu treilea cuventu este care a graitu catra preacurata maic'a sa, carea stete cu Ioanu apóstolulu seu celu mai tineru langa cruce si plangea cu amar, ear Isus-vediéndu-o a dis „Muere éta fiulu teu“ cá si cand aru dice: O dulce si preiubit'a mea Maica! ved si cunoscu gelea si amarulu teu, cunoscu durerea si supara carea petrunde inim'a ta; deci iubit'a mea maica ai

fiu in loculu meu pre Ioanu fratele meu celu mai tineru, Apóstolulu meu celu mai credinciosu, care numai elu singuru dintre toti ceialalti a fostu de facia la patim'a mea, acest'a se-ti fie fiu de aici inainte, pre acest'a ilu lasu in loculu meu.

Alu patrelea cuventu este „Dumnedieulu meu, Ddieulu meu, caci me lasasi“ minunative ceriuri si ve spaimentati! cum póte fi aceia ca fiulu lui Ddieu se-se tenguiésca asupra parintelui seu celu cerescu chiar la mórte, cine póte se cuprinda tain'a acést'a mare cu mintea sa. Uitatus'a Isus in tóte partile cá se-lu mangae cineva si n'a aflatu, — uitatus'a la maica sa acésta plangea cu amar, uitatus'a dupa Apóstolii sei cari toti fugise, afara de Ioanu, se uitá la jidovii cari ilu blastama si'lu batjocorescu, uitatu-sa la sóre care incepia a se intunecá. Ce se faca dara in necasulu lui striga „Ddieulu meu Ddieulu meu caci mailasat“. Acésta parasire Iubitiloru Crestini trebue se-o intielegemu asia, ca Tatalu nostru celu cerescu numai intru atáta l-a lasat si parasitu, incât a voit cá cu firea sa omenésca se patimésca tóte cá unu omu, caci numai asia ne va putea mantui din robia diavolului.

Alu cincelea cuventu este: 'mi sete. Acesta este cuventulu celu mai jalnicu alu Mantuitoriului nostru de pre cruce. Se scie ca cei raniti cari perdu multu sange din trupurile loru mai cu séma insetosiéza. — Insetosiatau si Mantuitoriulu pre cruce, care isi versase tot sangele. O mórte ticalósa! Celu ce a isvoritu apa in pustie, celu ce a facut din apa vin, acum insetosiază si doresee se-si aline setea cu o picatura de apa: celu ce slobozeste ploii din nori, celu ce adapa suprafati'a pamentului, celu ce da roua recoritóre tuturoru plantelor, acum insetosiază si doresee se-si stampere setea si n'are cu ce.

Alu sieselea cuventu: dupa ce ia dat otiet se beie, si n'a vrutu ci a dis „seversitu s'a“! O cuvëntu plin de bucurie ingoriloru si ómeniloru! pentru ce acum a sevirsitu Domnulu lucrulu seu pre pamentu, bucurate Adame, Avrame, Isac, Noe, bucurative toti prorocii si dreptii cari ati primitu cununa de martiri pentru neclatit'a si dreptá vóstra credintia, bucurative si voi toti iubitiloru crestini, ca acum a sosit mantuirea nostra si ca Domnulu tuturoru acum sevirsiésce tóte lucrurile sale pamentesci cá om, si se redica la marirea sa cea cerésca.

Alu sieptelea cuventu si celu de pre urma a Mant. nostru Isus Christosu de pre cruce este: „in manile tale i-mi dau sufletulu meu“ cu acestu cuventu a seversitu Mant. nostru Isus Christosu viét'a sa pamentésca, — cáci tóte câte a avutu pre acestu pamentu le a renduitu; Apóstolilor sei le-a lasatu darurile si invetiaturile sale, precum si puterea legarii si a deslegarii, ostasii a impartitu hainele lui, ér pentru camési'a lui au aruncatu sorti, datau talhariului celui ce s'a pocait raiulu, datau Maicei sale pre Ioanu, si trupul seu lui Iosifu si Nicodim, dupace tóte le a asiezat tóte le a renduit, tóte le a intogmitu, — in fine si-a dat sufletulu seu in manele Tatalui seu cerescu, — si apoi a muritu. — O! indelungrabadatoriule meu Isuse! Cu ce ti-au resplatitu calcatorii de lege, in locu de multiemita ca îi ai

scos din robia Egiptului, Te blastama si Te scuipescu, — pentru ca i-ai creat din nimica, manile tale le petrandu cu cuie, cóst'a ta cu suliti'a o impungu, capulu cu spini 'lu incunyneaza, pentruca le ai isvoritu apa in pustie din peatrá si iai hranit cu mana din ceriu, acum te adapa cu otietu si fiere, si pentru binele celu multu ce le-ai facut, clatindu din capetele loru te batjocorescu.

Alergati dar acum Neamurilor! alergati de vedeti pre Domnulu si facetoriulu nostru, caci cá unu facetoriu de rele este restignitu pre cruce, alergati imparatii si regii pamentului cu tóta ostirea vóstra ve asiediati in jurulu crucii lui Cristosu si ve inarmati nu cu arme ci cu lacremi, alergati de vedeti cum tari'a nóstra a tuturor pironita pre cruce se stinge, plangeti imparati, ca imperatulu tuturoru acum sta mortu intre doi talhari, alergati si voi Magii de la retaritu venití acuma si in locu de auru, smirna si tamaie carea a-ti adus la nascerea lui Christosu, smirna de lacremi aduceti, in locu de auru plans, si in locu de tamaie durere.

Veniti si voi pastoriloru, cari cu fluerele vóstre mareati nascerea lui Cristosu, venití acum de mariti si mórtea lui cu cantari de jale, alergati dela marginea pamentului si vedeti pre facetoriulu vostru cum manile lui sunt petruse cu cuie, cum are pre capu cununa de spini si cum e inpunsa cu suliti'a coasta lui.

Vina si tu poporu pecatosu si fatiarnicu, si dupa ce Pai restignitu pre Christos vediend minunile ce se intempla, întórcete, barem acum in óra unspredec, si precum mai nainte striga-si „restignestelu restignestel“ striga barem acum'a din inima curata precum a strigatu pruncii cei nevinovati: Osa'n'a bine este cuvântatu celu ce vine intru numele Domnului, Osa'n'a fiulu lui David“ pruncii acei'a rumpea ramuri din copaci, si-si asterneau vestimintele loru pe cale, si voi puteti se faceti asemenea, Iub. Crestini retienându-ve dela pacate, — marturisindu-le acelea cu adeverata evlavie crestinésca, — lasati pism'a si ur'a, ce esista intre voi, si ve imbracati cu duchulu blindetieloru tienénd cá de prototipu alu vostru pre Mânt. Christosu, care in tot decursulu vietii sale paméntesci a fostu chipulu blandetieloru, — si atunci când vedem ca ceriulu si paméntulu prin minuni si-arata displacerea sa la ocar'a si suferintiele Facetoriul loru, cum putem vedea pre facetoriul nostru restignitu pra cruce, si parasitu de toti, cand vedem ca ceriulu si pamentulu imbraca jale vediend faci'a facetoriului nostru, vediend mânile lui cele ce vindecá bolnavii, picioarele lui cele ce umblá pre mare cá pre uscatu pironite cu piróne de catra nelegiuitii jidovi, — plângeti acum munti si déluri, plângeti betráni ca indurarea vóstra e in periclu, tanguiti-ve fecióre, ca mirele sufleteloru vóstre zace ranitu pre cruce, plangeti si voi prunci cari l-ati intimpinatu cu atât'a bucurie si bunavointia, ca acum celu ce ve iubiá s'a sténsu.

Dreptu aceea se cade si nóua iubitoru cei ce audim patimile Mântuitorului nostru Isus Christosu, se lacramam dintru adênculu inimii cu plangere amara, ca de câte ori pecatuum de atâtea ori restignim pre Christosu

Domnulu nostru; si de câte ori nu tienem poruncile lui, de atâtea ori ne inpotrivim voci Dumnedieesci.

Se ne apropiem dara Iubitiloru Crestini de crucea Domnului Isus Christosu, se plangem cu amaru se vedem ranele lui care sunt pecatele nóstre, se ne aducem aminte, ca de câte ori pecatuum de atâtea ori lu-ranim, si se dicem: Pré dulcele nostru Isuse! éta noi pecatosii pentru care ti-ai versatu scumpulu si nevinovatulu teu sange cu ruga ferbinte ne apropiem catra tine, nu ne serie nóue pecatele nóstre Dómne, ci pre noi nemultiamitorii cu scumpu sângele teu care l'ai versatu pentru mântuirea sufleteloru nóstre, mantuescene de chinurile cele vecinice, invrednicesce-ne pre noi Dómne a ajunge si petrece cu pace si diu'a cea mare a invierii tale din morti, fa-ne pre noi vrednici si de cuvintele tale cele mantuitoare care le-ai rostitu talhariului celui de pre cruce cari sunt: „Astadi cu mine vei fi in raiu“ Aminu.

Iustinu Dascalu,
parochu ort. rom. in Micalac'a.

Fondulu religionariu gr. or. alu Bucovinei, *substratulu, formarea, desvoltarea, administrarea si starea lui de facia.*

(Continuare.)

Suceviti'a. 42. Suceviti'a pe alu carei teritoriu se afla astadi si satulu: Voevodés'a (Fürstenthal.) 43. Volovetiulu pe teritoriulu acestui'a astadi si satulu: Marginea, 44. Horodniculu de susu, 45. Horodniculu de josu, 46. Giumalaulu munte, 47. Plesiniti'a jumetate, 48. Barbescii (mai de multu numiti si Malinescii) jumetate, 49. Costescii a 7-a parte.

Dragomirna. Dragomirescii adi Mitoculu Dragomirnei, 51. Rusciorii (satulu nu esista,) 52. Bârnov'a (satulu nu esista), 53. Bunintii, 54. Costescii mosie fara satu.

M. Sânt-Ilie. 55. Gropile, acum satulu Sânt-Ilie, 56. Satulu mare, 57. Costin'a jumetate, 58. Milisieutiulu jumetate, 59. Florint'a câmpie, acum in teritoriulu Costin'a.

M. Petreutiulu. 60. Petreutiulu (pe Suceva) 61. Mihovenii.

M. Ilisiescii. 62. Ilisiescii a 3-a parte, 63. Sasciorii (satulu nu esista,) 64. Balacean'a, 65. Iacobescii, jumetate.

Voronetiulu. 66. Stulpicianii pe ai caroru teritoriu se afla acum inca satele Gemenea, Slatiór'a, Ostr'a, Negrileas'a, Schwarzthal, Plotoniti'a, Doroteii, Frasinu, Bucsiói'a si Voronetiu. 67. Bucurescii, adi, Capucodrului 68. Dragoescii, 69. Lucaescii, 70. Muntii: Mestecanisulu, Petrisiulu si Muncelulu dela straja.

Sole'a. 71. Sole'a pe teritoriulu ei acum si Arburea, Clitulu, Poeni. 72. Botosian'a, 73. Cajvan'a, 74. Hrinescii, acum nu esista, dara in loculu loru satulu Iaslovetiulu, 75. Badeutiulu, 76. Draganescii (nu esista) 77. Crainicescii, 78. Ivancicautiulu (acum nu esista.) 79. Pirlisienii (acum nu esista) 80. Mi-

Iisientiulu jumetate, 81. Muntii: Cocosiu, Gain'a, Porcesculu si Bótsiu.

Homorulu. 82. Homorulu acum numitu: Manastirea Homorului éra in partea din josu a mosiei s'au formatu orasielulu: Gur'a Homorului, 83. Baiasiescii jumetate. 84. Partescii, acum: Partescii de susu, Partescii de josu si Cacie'a. 85. Comanescii jumetate (adi Ludii Homorului,) 86. Romanescii a 6-a parte, 87. Magur'a, munte.

Moldoviti'a. 88. Moldoviti'a pe alu carei teritoriu s'au formatu satele Rusii Moldovitei, Argelu, Ciurn'a, Rusii pe Boulu, Frumosulu, Dragosi'a si Dee'a. 89. Vam'a, 90. Berchiescii pe alu caroru teritoriu acum si satulu Corlat'a, 91. Oprisenii, 92. Prevorochii, 93. Iordanescii jumetate. 94. Suhardulu mare, munte.

Schitul Ostr'a. 95. O suta de falci de locu in Ostr'a s'au Barbesci.

Schitul Luc'a. 96. Dóuesprediece falci in Luc'a.

Schitul Coribniti'a. 97. Patru falci de locu.

Schitul Crisiceatecu. 98. O parte despártita din mosiea Repujenitiu, 99. Zvineace'a, jmetate.

Schitul Berejniti'a. 100. A 16-a parte din Banila de pe Ceremusiu.

Schitul Broscauti. 101. Cincisprediece falci in Broscauti.

Schitul Zamostie'a. 102. A treia parte din Zamostiea, 103. Trei preluce in Vilauea.

Schitul Horecea. 104. Unu locu de 12 odgóne in Horecea, 105. Trei bucati de pamentu in hotarulu Cernautiului, 106. Unu locu afara de Cernautiu. 107. Cabescii a 8-a parte.

Schitul Jadov'a. 108. Unu locu in Jadov'a (Lazulu lui Ciolanu,) 109. Unele ogóre in tiarin'a Jadovei, 110. Unu odgonu si jumetate din mosie'a Vasileu.

Schitul mare. 111. Mamaescii acum Mamaescii vechi si noi, 112. Revn'a, 113. Mitcaulu jumetate, 114. O odae in Cernautiu.

Proprietatile cele merunte precum mori, vii s. a., tot asia si mosiile cari remasera preste cordonu in Moldov'a, nu suntu insirate aice cáci ele au fost curéndu s'au vëndute, s'au unele mosii de din colo schimbate mai apoi cu altele boeresci cari se aflau dincóce. Mosiile insirate inse au fostu substratulu pentru formarea fondului religionariu gr. or. alu Bucovinei.

(Dupre „Candel'a.“)

D i v e r s e.

* *Nou pamentu bisericescu.* In comun'a Socodor intemplandu-se comasarea hotariului, — poporeni, nostri de acolo au luat in unanimitate hotarirea, cá din pasculu comunale se-se taia unu complexu de 140, adeca un'a suta patriudieci jugere de pamentu, si se-se

inscrie in cartea funduaria pre numele comunei bisericesci gr. orientale din Socodoru — cu mentiunea cá dupa timpu prin o buna administrare se-se póta acoperi tóte trebuintiele bisericeii si scólei nóstre din numit'a comuna.

Felicitám pre fratii nostri din Socodoru pentru acestu daru depusu pre altariulu bisericeii si culturai nóstre nationale, — si dorim cá esemplulu bunu alu loru se aiba cât mai multi imitatori!

* *Adunarea generala* a institutului de creditu si economii „Victori'a“ din Aradu s'a tienutu Duminee'a trecuta, sub presidiulu dlui presedinte alu directiunei Dr. Lazar Petco. In acést'a adunare s'a luat la cunoscentia reportulu directiunei despre agendele anului trecut, si s'a primitu propunerile directiunei in privinti'a impartirii venitului curatu. De membrii in directiune in cele dóue locuri vacante s'au alesu dnii Moise Bocsian, protopreteru si Ignatié Pap, asesoru consistorialu.

* *Metodulu nou de iuvetiatura la scótele* primare, lucratu de parintele Ioanu Ionescu dela dn'a Balasi'a din Bucuresci, care metodu s'a publicatu inainte cu cãtiv'a ani si in colónele acestei foi; a obtienutu mentiunea juriului dela espositiunea din Paris.

— Felicitám pentru acestu succesu pre parintele Ionescu!

* *Necrologu.* Corpulu profesoralu dela gimnasiulu superioru greco-catolicu romanescu din Naseudu cu anima intristata aduce la cunoscentia cumca iubitulu colega Leonu Pavelia fostu profesoru si catechetu greco-catolicu gimnasialu a incetatu din vietia la 15 Martie 1890 st. n. in alu 53-lea anu alu etatii si alu 27 anu alu neobositei si fructifeci activitati cá profesoru si catechetu.

Remasitiile pamentesci ale defunctului se voru binecuentá dupa ritulu bisericeii greco-catolice din Naseudu la 17 Martie 1890 st. n. la 2 ore p. m.

Fie-i tierin'a usióra si memori'a eterna!

Naseudu la 14 Martie 1890.

I. Ciocan, M. Popu, El. Motiocu, Dr. I. Malaiu, A. Mazanec, Dr. C. Moisilu, Dr. P. Tanco, Dr. A. P. Alexi G. Seridonu, I. Tanco, I. Lupoia, Gr. Pletosu, I. Ghetie si I. Fischer, profesori.

* *Unu genu nou de ómeni* a aflatu renumitulu scrutatoru alu Africei Stanley in regiunea ecuatoriala. Acestu genu de ómeni se numescu Vahumi si se deosebescu de Negrii din áceasi regiune prin aceea, ca nasulu nu le e turtitu latausiu cá la acei'a, ci e asemenea cá la popórele europene. Stanley crede, ca acestu genu de ómeni a ratacitu aici din Ethiopi'a. E interesantu, ca acestu poporu totdeun'a s'a sciutu tiené departe de amesteculu cu ceialalti Negrii, pe cari îi socotescu a fi unu poporu inferioru loru, si ca ei cu multa placere comunica cu Europeanii.

* *Respunsu potrivit.* Regele Ludovicu XI din Franti'a avea obiceiulu de a invitá la masa sa pe barbati de diferite clase, ca asiá mai siguru se se póta convinge despre referintiele din tier'a sa. Unu comerciant bogatu din Parisu avù de repetite ori acést'a onóre, ceea

ce asiá fi umplù capulu, încât cerù dela monarchu cá se-lu ridice la rangulu de nobilu. Ludovicu fi implini post'a, dar pe noulu nobilu nu-lu mai invità la masa. Nobilulu era desperatu si cerù o audentia, in caré întrebà pe regele, ca de ce i-a detrasu favorulu seu ?

„Acést'a e fôrte simplu,“ respunse regele, „mai înainte pana erai celu dintâi in starea d-tale, aveai cev'a trecere la mine, ér acum'a, de când in starea cea noua esci celu din urma, nu mai ai nici o trecere.“

* *O secta afurisita* a fostu descoperita in Americ'a. Principiulu de credentia alu acestei secte e, ca pentru de a se puté mântui trebue se bea sânge de omu la anumite dile ale anului.

* *Profetii pentru 1890.* In Londr'a si in Americ'a apare in fie-care anu cate-o scriere volanta a unui astronomu englesu. Intr'o astfelu de scriere se dice, ca in Martie se voru intempla mari resboie in Chin'a. In Aprilie pe imperatulu germanu i-lu voru ajunge multe necazuri. In Maiu viéti'a regelui italianu va fi in mare periculu. In Augustu, imperatulu Austro-Ungariei va fi aprópe de a-si perde tronulu. In Septemvre, Sultanulu i-si va vedé primejduita nu numai viéti'a, ci si tronulu. In Noemvre in intréga Europ'a voru fi mari sguduiri si resboie. In Decemvre, Angli'a va purtá doliu, ér pe stradele Parisului se voru întempra ciocniri sângeróse. E caracteristicu, ca intr'o astfelu de scriere, aparuta in Decemvre an. tr., se dice, ca in Februarie 1890, pe ducele de Orleans i-lu voru ajunge dile grele, ceea ce s'a si implinitu, dupa cum scimu, cà-ci ducele de Orleansu a fostu arestatu.

* *Predic'a unui mortu.* Intr'unu orasiu din Americ'a murí acum cate-va septemani unu preotu, in etate de 77 de ani. Inainte de mórte, elu i-si facù predica, pe care o si rostí in fonografu. Se scie, ca cu ajutoriulu nóuei masini, numita fonografu, se póte conservá ori-ce sunetu, cantare, ori vorbire, care apoi mai tardiu se póte reproduce ori când, toemai asiá cum s'a auditu aceea pe timpulu, când s'a tiparitu in fonografu. Astfelu reposatulu preotu din Americ'a lăsà, ca la mórtea lui se se puna langa sicriu fonografulu si acést'a se rostésca predic'a, pe care o facuse preotulu inainte de mórtea sa. Asiá s'a si întemplat. Nepoti reposatului pusera fonografulu lângã sicriu si când sosí timpulu predicei, ei pornira numai masin'a, adeca fonografulu. Cei de fatia au fost atât de suprinsi, când au auditu vócea reposatului preotu predicând, încât toti s'au cutremuratu, ér dóue femei, petrunse de adénca iubire fatia cu reposatulu loru parinte sufletescu, când mai audira odata vócea aceluia lesinara asiá, ca altii au trebuitu se le ia si se le departeze de langa sicriu. Preotulu lasa se se tiparésca in fonografu si meritele impreuna cu obicinuitele laude la adres'a reposatului, dar, precum se vede, in minutulu, când a vorbitu despre acestea, l'a napaditu plânsulu, cà-ci vócea fonografului deodata s'a intreruptu si a inceputu se dea sunetele unei voci innecate de plânsu, ceea ce s'a pututu audi atât de acuratu, încât si cei de fatia incepura cu totii se

planga si cu ast'a s'a si terminatu ceremoni'a inmormântarei. —

* *Primulu castigu.* Regele Victoru Emanuilu alu Italiei in juneti'a sa se intelni la o venatóre cu unu tieranau. Acesta vediendu, ca regele cu-o puscatura lovi 2 gainusi, se apropia de elu si-i dise :

„Trebuie se recunosc, cu puseci fôrte bine.“

„Asa'i ?“ respunse regele.

„Prin urmare nu mai puté scapa si pe mine de-o vulpe, ce'mi manca tóte gainile ?“

„De ce nu !“

„Daca vei face acést'a, i-ti platescu 2 mutte“ (vreo 35 de cruceri).

„Fia“, respunse regele. „Mane diminétia viu cu câinii mei si te scapu de hotiulu de gaini !“

„Imi dai man'a ?“ întreba tieranulu.

Regele i-i intinse mana si in diu'a urmatóre la timpulu hotaritu si veni cu câinii sei ; vulpea inca se arata, regele o pusica si se presenta cu ea la tieranau.

„Acum se-mi platesti 2 mutte“, dise triumfandu.

„Bine, aici suntu“, respunse tieranulu.“

Regele luà banii. „Pe Dumnedieu !“ dise elu uitandu-se la bani, „acestia suntu cei dintai bani, ce-i-am castigatu eu !“

In-diu'a urmatóre regele trimise tieranului o haina si nisce cercei cá daru pentru toti'a sa, si numai asia a aflatu tieranulu cu cine a avutu a face.

* *Idei americane.* Se serie din New-York, ca o societate de acolo a iscoditu unu curiosu modu de a se face cât se póte mai usióra transportarea laptelui pe la casele private. Vrea anume se faca unu mare basenu (un feliu de lacu) pe care ilu vor umplé cu lapte. Din basen se voru conduce tievi mai largi spre centrulu orasiului, ér de acolo se voru ramificá tievi mai mici la fie-care casa, care va dorí se-i vina laptele la casa, cá ap'a si gazulu de luminatu.

Concursu.

In urmarea conclusului luat de Ven. Consistoriu gr. or. Oradanu la 19. Februaru a. c. Nr. 185 B. langa preotulu Michailu Mangr'a din comun'a S. Saldabagiu, devenitu la neputintia, sistemisându-se postu de capelanu, pentru indeplinirea acestui'a se escrie concursu pre langa jumetate din tóte beneficiile parochiale care facu 632 fl. v. a. estimate de comitetulu parochialu si aprobate si din partea sinodului parochialu de acolo.

Doritorii de a ocupá acestu postu de capelanu sunt avisati a-si substerne recursele pana la 21. Aprilie subscrisului protopresviteru éra in 22 Aprilie a. c. se va tine alegerea, avédu a dovedí ca posedu cualificatiune pentru parochii de a dóu'a clas'a si tot odata pana la diu'a alegerii a se presentá la s. biserica spre a-si arata desteritatea in cele rituale.

Datu in S. Saldabagiu, la 10 Martie 1890.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine : ELI'A MOG'A, m. p. protop. Beiusiului.

—□—